

De Maroesjka 60+ ditjes en datjes van 2017

't Eerste Ditje... Ik heb het verslag als eerstejaars volksdanser er nog eens op nageslagen en er zijn voor mij een aantal dingen veranderd sinds 2014.

- Na iedere vrijdag weer een hartelijk welkom, hoef ik de vraag: "Wil je koffie of thee?" niet meer te beantwoorden. Fien, die alles nauwgezet noteert, geeft elke keer met ons teken en stralend aan, dat ik thee wil !
- Het opgegeven huiswerk, de namenlijst in het hoofd stampen, is ook af. De voornamen zitten er in ieder geval in en ikzelf hoef niet meer te reageren op de aanroep Michelin, Macleans of varianten daarop. Oeps...'t reageren...daar kom ik nog op terug.
- Het is even weggeweest, een tijd moesten we meteen dokken bij binnenkomst maar nu in volle glorie terug: het koffie-collecte-schoteltje. Ik ben blij dat Miet weer in functie is. Een genot te zien hoe zij goochelt met al die koffiemuntjes op dat kleine schoteltje. Soms lijkt het of een vrouwelijke Hans Kazan een voorstelling geeft. Geen paniek....de muntjes verdwijnen niet, want bij Miet klopt het altijd.

De Tweede dit: De lesopbouw is me nu ook bekend:

- Eerst een opwarmertje op rustige muziek, dat de kwebbel-monden langzaam vast zet en de spieren los maakt. Dit klinkt eenvoudig, maar ik moet toegeven dat het van mij toch altijd nog inspanning vergt. Moet ik ineens gaan téllen !! Gelukkig niet tot 10, bij 4 stopt de telling meestal. Maar dan....zijn de voeten en ik met de 4 in de benen lekker opgewarmd, wordt er overgeschakeld naar 3.
- Ja het hoofdmenu van de les kent vele maatvoeringen. Soms ben ik bij 2 en is iedereen al bij 4 en danst ineens achteruit. "Even flink doortellen dan maar", denk ik dan. Toch sta ik dan bij 4 helemaal buiten de kring, omdat iedereen bij 3 is opgehouden en een rondje is gaan draaien.
- Het weer op adem komen tijdens de rustige afsluitdansen, lukt meestal wonderbaarlijk goed.

Derde dit: Intussen zijn een aantal danstermen bekend en weten mijn voeten en benen welke vorm ze moeten aannemen. Het doet me steeds aan pasta's denken:

- Mayim en Overkruisen; ooo, daar krijg ik spaghetti benen van,
- Ketting 3, ketting 5, snelle ketting en ketting met/zonder handen; da's net macaroni,
- Handtoer, elegant of niet en Gipsy, die draaien net als Fusilli (en)spiral.
- Stap-tik, stap-tik: zonder twijfel...penne.....(met een penne-been....)
- Sleep, balans, hakken-tenen, hakken-tenen: zijn niet zo goed onder te brengen. Dit is meer het roeren in de saus om deze dan met een HOPSA HOI over de pasta te jémin*i*ën.

Nieuw zijn de termen: tandrad en contrapartner.

- Ook in het dansen heeft de techniek zijn intree gedaan. In het begin knarste en piepte het tandrad in mijn buurt flink, maar na wat oefenen en oliën draait het soepel. Af en toe valt er toch even een tandje uit en dat ben ik, omdat mijn telling weer niet klopt.

- Dan de contrapartner: dat klinkt gezellig. Met een danspartner over de vloer zwieren vind ik al leuk, maar als je dan over je schouder moet kijken om alvast te zwaaien naar je contrapartner, waarmee je daarna op dansavontuur gaat, jaaa...da's smullen, als we tenminste niet "terug naar huis" worden gestuurd. Hierop is trouwens een variant ontstaan. Toen de instructie "terug naar huis" bij een dans werd vervangen door "terug naar die ouwe" was dat nieuw.

Zo ook voor Katharina en zij vroeg Marian: "Wat versta je onder... die ouwe"? Het toeval wilde, dat ze hierdoor terug moest naar haar danspartner Jaap, wat een tweede opmerking opleverde: "Moet ik dáár naar terug?" ☺

- Nog 2 Datjes. Tijdens de laatste les voor de zomervakantie startte de dans "Griene Cousine", waarbij een flink aantal 'balansen' na elkaar worden uitgevoerd en dan krijg ik, door de houding, het gevoel dat ik in mijn broek geplast heb. Dit flapte ik er ook uit. Klonk ineens een mannenstem naast me (zal de naam niet noemen): "goed dat je een inlegkruisje hebt !!"
"Pardon ?!"

Ondanks dat de dans begon, was de nood hoog tot antwoorden: "Mocht dat in de toekomst nodig zijn, dan niet zo maar een kruisje, neeee, dan word ik 'n echte Tena-Lady. Ja...en da mag wa koste..... Wisselpas, wisselpas.

- Daarna hadden we met de hele 60+club nog een gezellig samenzijn in het restaurant van 't Perron met een heerlijk buffet.

- Over tafelen gesproken, een programmapunt vandaag is: de lunch en straks schuiven we allemaal weer gezellig aan. En ja....tijdens deze voorbereidingen kwam nog steeds naar voren: "het mag niks kosten".

Gelukkig hebben we van vorig jaar nog enkele toetjes "gebakken lucht" over en iemand uit de voorbereidingsgroep is met het creatieve idee gekomen om dat overschot te bewerken tot goed te pruimen toetjes van "opgeklopte lucht !" Neeee....geen pruimen want nogmaals.....'t mag niks

En dan dit:

(Even uitleg): In augustus heb ik op aanvraag een gedicht geschreven voor het jaarlijkse "Kunstsmullen" met het thema "Waanzinnig" , dat ruim opgevat mocht worden. Toch heeft het een persoonlijk tintje gekregen, wat ook nu van toepassing is, omdat het verklaart, waarom dit mijn laatste jaarverslag Maroesjka is. Houden jullie hierbij het woord Waanzinnig in gedachten.

Gedicht "Gespreksstof"

GESPREKSSTOF

Spiegeltje, spiegeltje aan de wand,
jeetje "Mina" wat is hier aan de hand?
Dit beeld behoeft een opknapbeurt,
moet hoognodig worden bijgekleurd.
Paniek grijpt me bij de keel,
bij u bekend, dit ritueel?
Oók een kist vol crèmepjes, kwastjes, kleuren,
om aanblik en moraal flink op te fleuren?
Rimpels, wallen, plooiën en vlekken,
het kost uren om ze toe te dekken.
Alleen mijn oren ogen strak en top,
hier kan ik zo de straat mee op.
Slechts een bel in iedere lel,
das zo gepiept, u kent het wel.
Helaas ontlok ik commentaar,
na al die arbeid, das toch raar.
Men vraagt: "waarom staart u mij zo aan
en komt u heel dicht bij me staan?"
"U klimt bijna op mijn schoot,
veegt snorren weg, wat idioot".
"Bij een beleefd en vriendelijk gedag,
geen reactie, da's verwaand gedrag".

Hé spiegeltje, spiegeltje aan de wand,
hier stond een zeer tevreden klant.
Versierde oren en gepimpte snoet,
wat wil ik meer, het beeld is goed.
Intussen weet ik beter,
die oren werken voor geen meter.
Dit ontregelt het menselijk verkeer,
niet per whatsapp, email en zo meer.
Wel bij klanken van mond tot oor,
daarvan gaan er veel teloor.
Toch is 'n goed gesprek niet van de baan,
ik kom gezellig vóór u staan.
'k Heb een oogje op uw lippen, allemachtig,
en lees de woorden heel aandachtig.
Maar soms moet u op herhaling,
sorry, een verkeerde "vertaling".
M'n onbedoelde missers, naar ik merk,
houden ook de lachspieren aan 't werk.

Hallo spiegeltje, spiegeltje aan de wand,
ik vind het mooiste in het land:
Persoonlijk contact, oprecht en innig,
en heb maar één woord, 't is WAANZINNIG.

- Ik ga nog even door op dit thema:

Waanzinnig is ook deze groep, jullie dus. Gewoon 200 keer, goed gehumeurd, de zinnen herhalen naar mij toe. En bijzonder is de aandacht en zorg voor elkaar en dat niet alleen bij blijde gebeurtenissen, maar ook bij droefenis. Dan lijkt het wel of iedereen nog een tandje bijzet.

Waanzinnig is ook deze dame... Marian, al jaren de spil van de club, de mater familias met haar toewijding en enthousiasme. Energiek dansend weet ze iedereen te motiveren mee te doen.

Ze deelt niet alleen instructies uit maar ook cijfers. Af en toe valt er een 9, soms een zuinig 6je, maar één score is me de afgelopen jaren duidelijk geworden: ! Hoe hóger haar lachgehalte, hoe láger het cijfer, hetgeen voor ons betekent: ... 't Was een absolute puinhoop!

Ze heeft niet alleen een toverdoos, waar zeer gevarieerde muziek uit komt, maar ook toverschoenen. Die hebben haar voeten door een pijnlijke periode geholpen, voordat deze onder het mes moesten. Ze zijn zwart en elegant half hoog. Ze gaan vaak nog aan en in m'n oren (jawel) klinkt haar opmerking nog na: "Ze zijn al oud en zitten zo lekker, maar als ze echt helemaal versleten zijn, zet ik ze in de tuin als bloempotten!"

Marian, ik sta hier met lege handen, maar vol bewondering en ik denk dat ik namens de groep kan uitspreken: de waardering voor jou is een 10, met een griffel, 'n bank vooruit en een kus VOOR de juf !!!

- En tot slot nog dit: Ik hoop dat de toverdoos voor 2018 mooie melodieën in petto heeft en we dansend weer vele landen aandoen, na het stellen van DE bekende vraag:

"Mag ik deze dans van u ?".

Mech ☺

Heeze, 22-12-2017